

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120267657
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6120267657.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Inkasáreň s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO : 35 777 974, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava, proti žalovanému : Z. K., H..XX.XX.XXXX, R. C. X. Ž. (C. V.), o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 70,70 eur od 17.10.2019 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3,-eur žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 92 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 19.03.2020 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 70,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 70,70 eur od 17.10.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 3,-eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaný sa dňa 16.10.2019 o 11:41 hod. na linke č. 78 č. vozidla 2229 na výzvu kontrolného orgánu nepreukázal platným cestovným lístkom, t.j. cestoval bez platného cestovného lístka. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu odmietol uhradiť cestovné vo výške 0,70 eur a sankčnú úhradu za nepreukázanie platného cestovného lístka počas jazdy vo výške 70 eur na mieste. Tvrdil, že kontrolujúcou osobou právneho predchodcu žalobcu- Dopravným podnikom Bratislava bolo dňa 16.10.2019 vystavené hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 19015504 (variabilný symbol - hlásenka). Ďalej uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Dopravným podnikom Bratislava, akciová spoločnosť, Olejkárska 1,814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736 a žalobcom bola pohľadávka vyplývajúca z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 19015504 postúpená na žalobcu a žalobcovi tak vzniklo v zmysle § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka právo na vymáhanie predmetnej pohľadávky vyplývajúcej z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 19015504 voči žalovanému. S poukazom na § 2a ods. 2 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach, § 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave žalobca uviedol, že v zmysle bodu A.3.1 v spojení s bodom A.5.3 písm. f) prepravného poriadku integrovaného dopravného systému v bratislavskom kraji (ďalej len „prepravný poriadok“) vyhláseného a zverejneného právnym predchodcom žalobcu

v zmysle zákona č. 514/2009 Z.z. a podľa zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave žalovaný ako cestujúci uzatvára s dopravcom Zmluvu momentom nastúpenia do dopravného prostriedku dopravcu. Nastúpením do dopravného prostriedku vyjadruje cestujúci svoj neodvolateľný súhlas s podmienkami prepravy obsiahnutými v PP IDS BK a žalovaný ako cestujúci je ďalej povinný sa na výzvu oprávnenej osoby preukázať platným cestovným lístkom alebo zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu. V zmysle bodu A.14.3 a 14.4 prepravného poriadku je cestujúci povinný na vyzvanie oprávnenej osoby dopravcu kedykoľvek počas prepravy, a to aj v okamihu vystúpenia, predložiť ku kontrole platný cestovný lístok a prípadne aj preukaz na zľavu cestovného. Cestujúci, ktorý sa na vyzvanie podľa bodu A.14.3 PP IDS BK nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi okrem cestovného aj sankčnú úhradu.

V zmysle bodu A. 14.7 prepravného poriadku sadzby sankčných úhrad sú uvedené v cenníku uvedenom v prílohe 1 PP IDSBK. Sadzba sankčnej úhrady vo vlakoch sa riadi PP ZSSK / PP RJ-SK. Sadzba sankčnej úhrady zacesťovanie bez platného cestovného lístka je v cenníku uvedenom v prílohe 1 PP IDS BK stanovená na sume 70,-eur. Žalobca v žalobe ďalej poukázal na ustanovenie § 760 Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 5 a 6 zákona č. 514/2009 Z.z., § 16 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d), § 17 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave a tvrdil, že doporučeným listom zo dňa 05.02.2020 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky a že právny zástupca žalobcu vyzval doporučeným listom zo dňa 12.02.2020 žalovaného na úhradu pohľadávky. Tvrdil, že na základe uvedeného si žalobca uplatňuje náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume poštovného 2 x 1,50 eur, spolu 3,-eur. V zmysle ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Žalovaný podľa žalobcu odmietol zaplatiť požadovanú sumu za porušenie prepravných podmienok a tarify MHD splatnú dňom porušenia povinnosti žalovaného mať zakúpený lístok, t.j. dňom 16.10.2019 v deň vydania hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že od 17.10.2019 je v omeškaní s uhradením cestovného a sankčnej úhrady, a teda žalobcovi vznikol so zreteľom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, nárok na úhradu úroku z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Výpis z obchodného registra, Prepravný poriadok integrovaného dopravného systému v Bratislavskom kraji, Hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 19015504, Zmluvu o postúpení pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky, Predžalobnú výzvu na úhradu, elektronický podací hárok k oznámeniu o postúpení pohľadávky a k predžalobnej výzve.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 25.08.2020 vo veci platobný rozkaz, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk a nakoľko žalobca po výzve súdu navrhol v súlade s § 10 zákona o upomínacom konaní pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu a nedoručený platobný rozkaz sa zo zákona (§ 10 ods.3 zák. o upomínacom konaní) zrušil. Na tunajšom súde konanie je vedené pod spisovou značkou 10Csp/44/2021.

5. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený v Obci Ž. (bez ulice) sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt doručovaná bola prostredníctvom Obce Ž. v zmysle § 5 zákona č.253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a v súlade s § 106 ods.3 a § 116 ods.2 CSP tiež oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

6. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávaný spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20.08.2021, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 12.08.2021 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 16.10.2019, žalovanému adresovaného podania označeného ako oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 05.02.2020 a predžalobná výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.02.2020, obsahom ďalších listín nachádzajúcich sa v spise a zistil tento skutkový stav :

8. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 16.10.2019 vyplýva, že žalovaný cestoval v tento deň o 11.41 hod. na autobusovej linke č. 78, č. voza 2229 v Bratislave, v úseku zastávok Krížna a Šoltésovej bez platného cestovného lístka. Z tohto hlásenia bolo ďalej zistené, že žalovaný bol upovedomený o povinnosti zaplatiť za porušenie tarifno-prepravných podmienok žalobcu cestovné vo výške 0,70 eur a postih vo výške 70 eur, pričom žalovaný požadovanú sumu za porušenie Tarify MHD a MPP na mieste nezaplatil.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 05.02.2020 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalovanému ním bolo oznámené postúpenie vyššie uvedenej pohľadávky na žalobcu ako postupníka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.04.2019. Žalobca tvrdil, že dlžnú sumu titulom cestovného vo výške 0,70 eur a postihu vo výške 70 eur žalovaný nezaplatil dodnes a nereagoval ani na predžalobnú výzvu na zaplatenie.

10. Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

11. Podľa § 772 Občianskeho zákonníka podrobnejšiu úpravu osobnej a nákladnej prepravy určujú osobitné predpisy, najmä prepravné poriadky a tarify.

12. Podľa § 12 ods.2 písm. b) zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave účinného v čase použitia dopravného prostriedku žalobcu žalovaným, vodič, iný člen osádky autobusu a revízor sú oprávnení uložiť cestujúcemu, ktorý sa nepreukáže platným cestovným lístkom, povinnosť zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu, alebo preukázať svoju totožnosť a poskytnúť údaje potrebné na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady podľa § 14 ods. 2,

13. V zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu, alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

14. V zmysle ustanovenia § 14 ods. 2 citovaného zákona ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

15. Podľa § 16 ods.4 a 5 citovaného zákona cestujúci je povinný

a) mať platný cestovný lístok pri nastupovaní do autobusu, ak ho vydala výdajňa cestovných lístkov mimo autobusu alebo ak ide o cestovný lístok vo forme aktivovaného elektronického média,

b) kúpiť si cestovný lístok bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak cestovný lístok vydáva vodič alebo iný člen osádky autobusu,

c) označiť si cestovný lístok v označovacom zariadení autobusu bezprostredne po nastúpení do autobusu, ak ide o cestovný lístok, ktorého platnosť sa začína až jeho označením.

Cestujúci je povinný mať cestovný lístok pri sebe po celý čas prepravy a bezprostredne pri vystupovaní z autobusu a na výzvu sa ním preukázať osádke autobusu, revízorovi alebo osobe poverenej výkonom odborného dozoru.

16. Podľa § 17 ods.2 citovaného zákona sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

17. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalovaný dňa 16.10.2019, v čase o 11.41 hod. na linke č. 78 č. voza 2229, cestoval dopravným prostriedkom právneho predchodcu žalobcu v Bratislave - autobusom na úseku zastávok Krížna a Šoltésovej bez platného cestovného lístka. Za toto porušenie tarifných a prepravných podmienok žalobcu spočívajúce v cestovaní bez cestovného lístka vznikla žalovanému v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení povinnosť zaplatiť priamo na mieste okrem nezaplateného cestovného vo výške 0,70 eur aj prirážku k cestovnému vo výške 70

eur. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky (doručené žalovanému najneskôr spolu so žalobou) preukázal, že na základe postúpenia mu tejto pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl. Občianskeho zákonníka) nadobudol uvedenú pohľadávku voči žalovanému, preukázal tak svoju aktívnu vecnú legitímáciu na jej súdne uplatnenie. Povinnosťou žalovaného bolo po oznámení mu postúpenia pohľadávky plniť svoju povinnosť žalobcovi, čo sa nestalo. Súd žalovaného preto v zmysle citovanej zákonnej úpravy zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 eur, nakoľko žalobca svoj nárok riadne preukázal listinnými dôkazmi, a tak súd nemal pochybnosti o základe a výške ním uplatneného nároku, pričom v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenie žalobcu, že žalovaný svoj záväzok zaplatiť žalovanú sumu doposiaľ nesplnil.

18. Keďže žalovaný, ktorý bol povinný zaplatiť dlžnú sumu v deň, kedy cestoval bez platného cestovného lístka (16.10.2019) tak neurobil, dňom nasledujúcim (17.10.2019) sa dostal do omeškania.

19. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania žalovaného s plnením jeho peňažného dlhu bola 0,00 %, žalobcovi tak vzniklo právo na úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania takto určenú sadzbu nepresahuje, dňa 17.10.2019 od ktorého žalobca žiadal priznať úrok z omeškania žalovaný bol v omeškaní so zaplatením dlžnej sumy 70,70 eur a toto jeho omeškanie trvá, súd preto uložil žalovanému popri istine 70,70 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne z tejto sumy od 17.10.2019 do zaplatenia.

23. Žalobou si žalobca uplatnil tiež nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3 eurá. Tieto súd nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol. Žalobca v dôvodoch žaloby uviedol, že vznikli mu v súvislosti s uplatnením pohľadávky náklady vo výške 3,-eur titulom poštovného 2 x 1,50 eur zaplateného v súvislosti s oznámením postúpenia pohľadávky zo dňa 05.02.2020 a predžalobnou výzvou žalovanému na zaplatenie pohľadávky listom zo dňa 12.02.2020. Keďže v spise nenachádza sa dôkaz o tom, či a v akej výške poštovné v skutočnosti bolo hrazené, neunesenie dôkazného bremena o výške vynaložených nákladov bolo dôvodom, pre ktorý mu tento nárok súd priznať nemohol. Okrem toho súd uvádza, že medzi náklady spojené s uplatnením pohľadávky nepochybne patria trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky v predsúdnom konaní. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Tieto náklady na vymáhanie musia zodpovedať princípom transparentnosti a proporcionality (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Mbdo 2/2010 z 09.06.2010).

24. Ani už vyššie uvedená účelnosť daných výdavkov ako nevyhnutná podmienka pre priznanie ich náhrady pritom nebola žalobcom preukázaná (ani nijako bližšie odôvodnená), preto i tak by žaloba v tejto časti musela byť zamietnutá. V časti uplatneného poštovného za oznámenie postúpenia pohľadávky by preto súd žalobu musel zamietnuť i keby žalobca dôkazné bremeno v časti daných výdavkov uniesol (čo sa nestalo), nakoľko zaslanie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému nie je nákladom priamo spojeným s uplatnením pohľadávky v súdnom konaní. Ide o povinnosť postupcu vyplývajúcu mu zo zákona, bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka za tým účelom, aby postúpenie pohľadávky nadobudlo právne účinky aj voči dlžníkovi a aby bolo zrejmé, komu má dlžník plniť, inak môže naďalej plniť pôvodnému veriteľovi, teda postupcovi. Prenášať takýto výdavok na žalovaného je podľa názoru

súdu neprípustné, nakoľko nejde o náklad bezprostredne súvisiaci s uplatnením pohľadávky v súdnom konaní. A pokiaľ ide o náklady spojené s predžalobnou výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.02.2020, aj tie treba považovať za neúčelné, nakoľko táto výzva bola vyhotovená len 7 dní po oznámení o postúpení pohľadávky kde už žalovaný priamo bol vyzvaný zaplatiť žalobcovi danú pohľadávku na jeho účet, preto nebolo účelné len 7 dní po tejto výzve žalovaného opätovne vyzývať k úhrade. Náklady spojené s takouto neúčelnou výzvou preto žalobca musí znášať sám.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP.

26. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, teda tak žalobca ako aj žalovaný boli v časti úspešní, v časti neúspešní. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 70,70 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania v ktorej bolo žalobe vyhovené. Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 3,-eur v ktorej bola žaloba zamietnutá.

27. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 96 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 4 %.

28. Aktuálny Civilný sporový poriadok neprevzal úpravu § 142 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku a preto zohľadniť sa má pri rozhodovaní o trovách konania v zásade každý, aj nepatrný neúspech. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 4 % od úspechu žalobcu v rozsahu 96 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %.

29. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.